

Kalem Geçidi

Yavuz DEMİRKIRAN

Kalem Geçidi

Yavuz DEMİRKİRAN

Lily, sıcak açık kahverengi tenli, kırmızı kurdeleyle bağlanmış dalgalı bal sarısı saçlı meraklı bir kızdı. Dünyada en çok resim yapmayı severdi. Her gece büyük kalem kutusunu açar ve renklerle, hayal gücüyle dolu resimler yapardı. Bu gece bir kale, bir nehir ve gülümseyen bir güneş çizdi. Sonra esnedi, kutuyu açık bıraktı ve yıldızlı pijamalarıyla uykuya daldı.

Lily'nin gözleri kapanır kapanmaz büyülü bir şey oldu. On iki renkli kalem kıpırdadı, gerindi ve kutudan dışarı atladı. Küçük kırmızı pelerinli, parlak kızıl kalem Scarlet göğsünü kabarttı. Yuvarlak gözlüklü, sakın gök mavisi kalem Azure mavi beresini düzeltti. Ayçiçeği iğneli, altın sarısı kalem Sunny kocaman, güneşli bir gülümsemeyle sıırıttı. "Hadi bir krallık çizelim!" diye sevinçle bağırdı Sunny.

Kalemler minik ayakları ahşaba tıklayarak Lily'nin masasında yürüdü. Büyük, beyaz bir kâğıda ulaştılar ve karlı kenarına tırmandılar. Scarlet sivri kırmızı ucunu bir kılıç gibi kaldırdı. "Bu krallığın bir hükümdara ihtiyacı var ve kırmızı en cesur renktir!" diye ilan etti ve sayfanın altına gururlu bir kırmızı çizgi çekti. Diğer kalemler şaşkınlıkla soluk alıp etrafına toplandı.

"Dur!" diye bağırdı Azure, yuvarlak gözlüklerini düzeltirken. "Bir krallığın önce mavi bir gökyüzüne ve geniş bir okyanusa ihtiyacı var!" Scarlet'in kırmızı çizgisine çarpan dalgalı bir mavi dalga çizdi. Sunny kıkırdadı ve üstüne sarı bir güneş çizdi, ama güneş yan yattı. "Eyvah! Güneşim yuvarlanıp kaçtı!" Kısa süre sonra her kalem aynı anda çizim yapıyordu ve kimse kimseyi dinlemiyordu.

Yeşil, mavi okyanusun üstüne çimen çizdi. Turuncu, sola yatan bir kule çizdi. Mor, bir kale kapısına başladı ama yarı yolda dağıldı. Pembe, daire şeklinde kıvrılan bir yol denedi. "Benim rengim her yerde olmalı!" diye yüksek sesle tartıştı Scarlet, sayfaya daha çok kırmızı karalayarak. "Hayır, benimki!" diye cıyakladı küçük Violet. Kâğıt kalabalıklaştı ve karıştı.

Binalar yarım kaldı, duvarlar hiçbir yerin ortasında bitiyordu. Yollar uyumsuz renklerde zikzak çiziyor ve hiçbir yere varmıyordu. Güneşin üç köşesi vardı ve okyanus bir tepenin üstünde duruyordu. On iki kalem geri çekildi ve dağınık krallıklarına baktı. "Tıpkı bir bit pazarı gibi görünüyor," dedi Sunny, sarı kafasını kaşıyarak. Kimse gülmedi.

Scarlet eğri kırmızı duvarlara kaşlarını çattı ve pelerinini katladı. "Bu istediğim krallık değil," dedi sessizce ve bir kez olsun gururlu sesi küçüldü. Azure iç çekti ve fırçasını kulağının arkasına tıklattı. "Belki tek başına hükmetmek, güzel bir şey yapmakla aynı değildir," dedi yumuşak bir sesle. Diğer kalemler düğümlenmiş resme bakarak başlarını salladı.

Tam o sırada yatak odasının kapısı gıcırdayarak açıldı. Lily tüylü beyaz terlikleriyle içeri süzüldü, ela gözlerini ovuşturuyordu. Masasında duran minik kalemleri görünce aralıklı dişli küçük gülümsemesi belirdi. "Ah! Siz yaşıyorsunuz!" diye fısıldadı, dağınık kâğıdın yanına diz çökerek. Kalemler nefeslerini tutarak donup kaldı.

"Tartışma duydum," dedi Lily nazikçe. "Ve nedenini görebiliyorum. Şu resme bakın — herkes tek başına çizmiş ve kimse paylaşmamış." Scarlet keskin ucunu indirdi. "Ama benim kırmızım en iyisi," diye mırıldandı, yarı şaka yarı ciddi. Lily kıkırdadı. "Kırmızı pelerinler ve güller için harikadır. Ama bir krallığın gökyüzü için maviye, güneş için sarıya da ihtiyacı var. Her renk önemlidir."

Azure'nin turkuaz gözleri gözlüklerinin ardında parladı. "Yani her birimiz kendi parçamızı çizerseniz ve sonra onları birleştirirsek..." Lily başını salladı. "Takım çalışması! Her biriniz akıllı ve yaratıcısınız. Sadece sırayla çizin, dinleyin ve işbirliği yapın." Sunny ucunun üstünde zıpladı ve sarı atkısını daha sıkı bağladı. "Bir fikrim var! Yeniden başlayalım, ama bu sefer birlikte plan yapalım!"

Kalemler birbirine sokuldu. Azure yukarıya sakın bir mavi gökyüzü ve aşağıya geniş bir okyanus çizdi. Scarlet cesur kırmızı çatılar ve gururlu bir kale kapısı yaptı. Sunny yuvarlak altın bir güneş ve sıcak sarı pencereler boyadı. Yeşil çimenli tepeler serdi ve Turuncu dostça bir köprü ekledi. Her kalem rengi için mükemmel yeri seçti.

Birlikte çalışınca resim eskisinden daha hızlı ve daha güzel büyüdü. Mor, kale kapısını bir kıvrımla tamamladı. Pembe, köprüyle tam uyumlu düz bir yol döşedi. Kahverengi güçlü ağaç gövdeleri çizdi ve diğer kalemler her dala parlak yapraklar astı. Krallık hayal gücüyle ısıldadı ve hiçbir renk diğerlerini itmedi.

Lily ellerini hafifçe ırptı. "Birlikte neler yaptığınıza bakın!" dedi. Kalemler geri çekildi ve eserlerini hayranlıkla izledi. Scarlet'in kırmızı çatıları Azure'nin mavi gökyüzüne karşı parlıyordu. Sunny'nin güneş i her küçük pencereyi ısıtıyordu. "Bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel krallık," diye fısıldadı Azure ve herkes aynı fikirdeydi.

"Görüyor musunuz," dedi Lily, onların seviyesine diz çökerek, "her yetenek değerli bir şey katar. Tek başınıza her biriniz bir parça çizdiniz. Birlikte koca bir dünya çizdiniz." Scarlet altın yıldız rozetini düzeltti ve Azure'ye gülümsedi. "Senin okyanusun en güzel kısmı," diye itiraf etti. Azure güldü. "Ve kimse senin gibi kırmızı çatılar boyayamazdı."

Güneş doğmadan önce on iki kalem neşeyle sohbet ederek kalem kutusuna geri yürüdü. Scarlet en son küçük kırmızı pelerinini salladı. "Yarın aynı saatte?" diye fısıldadı. Lily yatağına geri tırmandı ve battaniyesini üstüne çekti. "Her gece," diye esnedi, "birlikte çizeceğiz." Kutu kapandı ve her şey sessiz ve sıcak oldu.

Sabah Lily'nin annesi masadaki kâğıda bakıp şaşkınlıkla soluk aldı. Orada bütün bir krallık parlıyordu: dostça kuleler, yuvarlak altın bir güneş ve hepsi el ele tutuşan yollar. Lily aralıklı dişli gülümsemesiyle gülümsedi ve kalem kutusuna sımsıkı sarıldı. "Unutmayın," diye fısıldadı içindeki on iki kaleme, "her renk önemlidir ve her arkadaş da öyle." Sonra yeniden çizmek için kalemlerini eline aldı.